

بسم الله الرحمن الرحيم

تنها خلافت راشده می تواند مسلمانان تبعید شده روهینگیا را به سرزمین شان باز گرداند!

(ترجمه)



خبر

از روز چهارشنبه گذشته بدین سو، بیش از صدها تن از مسلمانان روهینگایی راهی بنگله دیش شده و آخرین پناهندگان روهینگایی گفته اند که ارتش ایالت راخین به عملیات شدید و وحشتناک شان علیه مسلمانان میانماری ادامه داده و برنامه هایی را برای بازگشتاندن ۶۵۵،۵۰۰ تن از کسانی که به این منطقه پناهنده شده بودند، راه اندازی کرده اند. امتیازاتی برای کسانی که از رود ناف عبور می کنند، در نظر گرفته شده بود؛ حتی داکه (پایتخت بنگله دیش) آمادگی هایی را برای بازگردانیدن برخی از مسلمانان میانماری، که از شر و استبداد عملیات نظامی ارتش میانمار فرار کرده بودند، آغاز کرده است. یک تن از مقامات ارشد وزارت خارجه داکه به رویترز گفته است: «مهلت و ضرب العجل تا سه شنبه آینده برای آغاز باز گردانیدن مسلمانان به میانمار شاید امکان پذیر نباشد.» این مقام ارشد که یکی از اعضای تیم چهارده نفری در مورد مذاکرات بازگشت به این سرزمین در هفته جاری بود، گفت: «بازگشت مسلمانان باید به طور اختیاری، امن و محترمانه صورت گیرد.»

بنابر معامله امضاء شده، ۱۵۰۰ تن از مسلمانان روهینگایی در طول هفته به دولت میانمار برگردانیده شده و سپس قبل از این که به خانه های شان به طور انتخابی انتقال داده شوند، در یک اردوگاه موقتی در میانمار پناه داده می شوند. (منبع: کانال خبری آسیا)

تبصره

مسئله روهینگیا برای جهان و هم‌چنان بنگله‌دیش، یک چیزی جدید نیست. بنگله‌دیش در همسایه‌گی به میانمار طی چهل سال گذشته شاهد جنایات وحشیانه و بی‌مانندی علیه مسلمانان روهینگایی بوده است. علاوه بر این، تمام دنیا به شمول نهادهای حقوق بشر و سازمان ملل، بسیار به خوبی از واقعیت جنایات توسط ارتش میانمار علیه اقلیت‌های مسلمان در ایالت راخین آگاه‌اند. هرچند نتیجه بازگشت مسلمانان به سرزمین‌شان در گذشته از طرف دولت راخین منجر به اخراج‌شان گردیده و سپس آن‌ها را مجبور نمودند که به سرزمین اصلی‌شان از بنگله‌دیش باز گردند؛ اما دولت بنگله‌دیش با کمال بی‌شرمی، تکتیک‌های شنیع و غیرانسانی را به منظور تضمین بازگشت مجدد مسلمانان روهینگایی به کار بست. در سال ۱۹۷۸م پس از خروج ۲۷۰ هزار مسلمان روهینگایی دولت بنگله‌دیش پس از مسدود کردن مواد غذایی برای جلوگیری از ورود این مسلمانان، به تعداد ۱۲۰۰ تن آن‌ها در جریان این فرایند بازگشت، از بین رفتند.

سپس یک‌بار دیگر از سال ۱۹۹۲م تا سال ۱۹۹۴م، دولت حسینیه پس از آن فعالیت‌های بشردوستانه سه سازمان بین‌المللی غیردولتی را ممنوع قرار داده و سپس فشارهای زیادی را برای تضمین بازگشت آنان پس از اعتراضاتی که در اردوگاه‌های روهینگیا علیه بازگشت آنان صورت گرفت، بر آنان وارد کرد. به همین ترتیب، رژیم حسینیه یک‌بار دیگر پس از خروج ۶۵۰ هزار تن از مسلمانان روهینگایی عجلتاً معامله بازگشت آنان را با دولت میانمار به امضاء رسانیده و با کمال بی‌شرمی از دولت میانمار، که ناسیونالیست و نژادپرستی بودایی چشمان‌شان را کور کرده است، خواست تا از آن‌ها به طور آبرومندانه حراست نماید، تا از دست پناهجویان مسلمان رهایی یابد. این درحالی‌ست که صدها تن از پناهجویان روهینگایی یک‌شنبه گذشته در اعتراض به روند بازپس‌گردانی تحمیلی‌شان در اردوگاه کوتوپالونگ اشتراک نموده و خواستار شهروندی، امنیت و تضمین زندگی خود قبل از بازگردانیدن به سرزمین‌شان شدند.

اما سؤال این‌جاست که چرا جهان برای توقف نسل‌کشی وحشیانه و دوامدار مسلمانان روهینگیا از خود حرکتی نشان نمی‌دهد، تا جلو چرخ استبدادی بازگردانیدن تحمیلی مسلمانان را بگیرد؟ چگونه می‌تواند که رژیم میانمار و ارتش قاتلش به هم‌چو آزار و شکنجه وحشت‌ناک در یک جامعه هدف قرار داده شده و بدون کدام نوع ترس و هراس از حاکمان سرزمین‌های اسلامی به بیش از سه دهه ادامه دهد؟ پاسخ به این پرسش‌ها ساده است. داکتر مونگ زرنی انگلیسی محقق نسل‌کشی و فعال حقوق بشر در برما در مصاحبه‌ای به یک روزنامه در بنگله‌دیش در پاسخ به این پرسش‌ها گفت: «پایان دادن به نسل‌کشی در برما کاری درستی نیست؛ بل همکاری با قاتلان می‌تواند کاری درستی باشد؛ زیرا قاتلان دست‌رسی کافی به گاز طبیعی، خطوط ساحلی استراتژیک، بندرهای ساحلی عمیق، ویزا و غیره را دارند، که منافع‌شان را تأمین می‌کند. بدین لحاظ، آنان این بازی را پیوسته ادامه می‌دهند.» این درحالی‌ست که بازی‌کنان بین‌المللی "بازی‌های زبانی" را برای تشدید چنین جنایات وحشت‌ناک راه‌اندازی می‌کنند.

به همین دلیل است که سازمان ملل به عوض تمجید از اعمال سفاکانه ارتش میانمار تحت عنوان "نسل‌کشی" آن‌را پاک‌سازی قومی نام نهاد. روی این ملحوظ است که تکه‌داران صلح یا همان نیروهای ناتو یا سازمان ملل، به بهانه "جنگ با تروریسم" یا تحت پرچم حمایت از بشر، به میانمار حمله نمی‌کنند. گرچه طبق اصول "مسئولیت حفاظت" که در سال ۲۰۰۵م توسط تمام اعضای سازمان

ملل به امضاء رسید، تمام کشورهای عضو سازمان ملل مسئولیت حفاظت مسلمانان روهینگایی را از شر استبداد و نسل‌کشی دولت میانمار عهده‌دار بودند.

در واقع، شعارهای کاذبانه حقوق‌بشر، نجات بشریت و یاهم مسئولیت حفاظت از بشر همه و همه تنها زمانی سودمند واقع می‌شود که میوه شیرین آن به کام غرب ریخته شود؛ چنانچه که در افغانستان، عراق و سوریه این امر صورت گرفت؛ اما کفار این گونه شعارهای کاذبانه‌شان را هرگز به خاطر حفاظت از زندگی، شخصیت و منافع امت اسلامی محقق نخواهند کرد و آب از آب تکان نخواهند داد. الله سبحانه و تعالی در این مورد در کتاب مبین (قرآن کریم) می‌فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةَ مَنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ﴾

[آل عمران: ۱۱۸]

ترجمه: ای مؤمنان! محرم اسراری از غیر خود، انتخاب نکنید! آن‌ها از هرگونه شر و فساد در باره شما، کوتاهی نمی‌کنند. آن‌ها دوست دارند شما در رنج و زحمت باشید (نشانه‌های)، دشمنی از دهان (و کلام) شان آشکار شده و آنچه در دل‌های شان پنهان می‌دارند، از آن مهم‌تر است.

فلهذا مسلمانان روهینگیا اصلاً نیازی به قطعنامه‌ها و هرگونه تعامل برگشت تحت سرپرستی سازمان ملل و یا اشک‌های تمساح مانند برخی از حکام بی‌شرم مسلمان برای شکستادن این چرخ استبدادی (روند بازگرداندن) ندارند؛ تنها چیزی که بدان نیاز دارند، همانا خلافت راشده بر منهج نبوت مانند خلافت عمر ابن الخطاب است که نیروهای شجاعش را به سوی ایالت راحین میانمار بفرستد تا چراغ ظلم دولت خبیث میانمار را برای همیشه خاموش ساخته و مسلمانان مظلوم را از شر ظلم و استبداد آن نجات دهد. نیروهای غیوری که نه تنها به نجات مسلمانان اراکان می‌شتابند؛ بل در هر کجا که مسلمانی مظلوم واقع شود، به نجات آن پرداخته و عزت، امنیت و سعادت گم‌شده امت اسلامی را دوباره باز می‌گردانند، ان شاء الله.

نویسنده: فهمیده ودود

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

۸ جمادی الاول ۱۴۳۹ هـ.ق

۲۵ جنوری ۲۰۱۸ م